

Sygn. akt IV RC 991/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 stycznia 2016 r.

Sąd Rejonowy Gdańsk-Południe w Gdańsku IV Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Ewa Szczutowska

Protokolant :Paulina Kwiatkowska

po rozpoznaniu w dniu 13 stycznia 2016 r. w Gdańsku

na rozprawie

sprawy z powództwa D. K.

przeciwko A. K.

o podwyższenie alimentów

I. oddala powództwo;

II. odstępuje od obciążania stron kosztami postępowania sądowego w sprawie, w tym od obciążania powoda kosztami zastępstwa procesowego pozwanego.

Sygn. akt: IV RC 991/14

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 1 grudnia 2014 roku powód D. K. wniósł o zasądzenie od pozwanego A. K. na rzecz powoda alimentów w wysokości 700 zł miesięcznie do czasu ukończenia szkoły średniej, płatnych do 10 dnia każdego miesiąca, do rąk powoda, wraz z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat.

W uzasadnieniu podano, że powód urodzony w dniu (...) jest synem A. K. i M. K.. Powód mimo swojej pełnoletniości nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie. Nie ma on możliwości zarobkowych ze względu na to, że jest uczniem III klasy Technikum Samochodowego w G.. Programowe ukończenie szkoły przewidziano na kwiecień 2016 roku. Powód zamieszkuje wraz z matką, przypadająca na niego część opłat mieszkaniowych wynosi ok. 214 zł miesięcznie. Wyżywienie to koszt ok. 450 zł, bilet 44 zł, ubrania 200 zł, fryzjer 30 zł, środki higieny 100 zł, kino/teatr 50 zł, basen 36 zł. Na podręczniki i artykuły szkolne powód wydał do tej pory 509,29 zł – na I semestr. Okresowo zdarzają się wydatki związane z ochroną zdrowia, oraz kontrole i leczenie stomatologiczne. Niezbędny do przyszłej pracy w zawodzie będzie powodowi kurs prawa jazdy (ok. 1200 zł). Szkołą do której uczęszcza powód organizuje wyjazdy poznawczo-szkoleniowe do różnych fabryk samochodów, przybliżony koszt jednej wycieczki to 400 zł + kieszonkowe. Ojciec pozwanego A. K. jest spawaczem. Nie utrzymuje kontaktu z synem od wielu lat. Pozwany do października 2014 roku płacił alimenty zasądzone wyrokiem Sądu Okręgowego w Gdańsku w sprawie II C 2731/06, podtrzymane wyrokiem Sądu Apelacyjnego w sprawie I ACa 1320/07, w wysokości 500 zł miesięcznie. Nigdy nie partycypował w dodatkowych kosztach utrzymania powoda. Matka powoda M. P. nie jest w stanie ponosić wszystkich kosztów jego utrzymania. Od czerwca 2014 roku była zarejestrowana w Urzędzie Pracy jako osoba bezrobotna z prawem do zasiłku. Od października 2014 roku pracuje na stanowisku pomocy kuchennej.

/vide: pozew – k. 2-4/

W odpowiedzi na pozew przedłożonej na rozprawie w dniu 1 lipca 2015 roku profesjonalny pełnomocnik reprezentujący pozwanego wniósł o oddalenie powództwa w całości.

W uzasadnieniu wskazano, że dochodzona przez powoda kwota 700 zł jest nieadekwatna do uzasadnionych potrzeb uprawnionego oraz zbyt wygórowana w stosunku do możliwości finansowych zobowiązanego. Pozwany wykonuje zawód spawacza pracując w Norwegii. Jednakże kontrakty, na które wyjeżdża są bardzo nieregularne i uzależnione od doraźnych potrzeb pracodawcy. Dochód Netto pozwanego za rok 2014 wyniósł 11.398,09 zł, co daje 949 zł miesięcznie. do stałych kosztów pozwanego należy doliczyć ratę spłacanego przez niego kredytu, która wynosi 1.242,15 zł miesięcznie. Koszty utrzymania pozwanego wynoszą ok., 800-1.000 zł miesięcznie, nie wliczając kosztów związanych z wizytami lekarskimi, czy podnoszeniem kwalifikacji zawodowych przez pozwanego. Pozwany jest wspierany finansowo przez partnerkę życiową, brata i okazjonalnie matkę. Pozwany regularnie uiszczał alimenty na rzecz syna, jednak ten zmienił numer konta i pieniądze wracały do pozwanego. Pełnomocnik pozwanego wystąpił do powoda o podanie numeru konta. Do dnia wniesienia odpowiedzi na pozew powód nie udzielił odpowiedzi na pismo.

/vide: odpowiedź na pozew – k. 41-43/

Pismem procesowym z dnia 9 grudnia 2015 roku powód sprecyzował żądanie pozwu i wniósł o zmianę wyroku Sądu Okręgowego w Gdańsku w sprawie II C 2731/06 podtrzymanego wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Gdańsku w sprawie I ACa 1320/07 przez podwyższenie alimentów zasądzonych na przez powoda z kwoty do kwoty 700 zł miesięcznie.

/vide: pismo procesowe – k. 45/

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Sąd okresowy w G. w dniu 31 lipca 2007 roku wyrokiem wydanym w sprawie II C 2731/06 rozwiązał związek małżeński zawarty pomiędzy A. K. i M. K., przez rozwód bez orzekania o winie. Wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnim wówczas powodem D. K. powierzono obojgu rodzicom. A. K. obciążono w punkcie III wyroku kosztami utrzymania małoletniego poprzez zasądzenie od niego kwoty 500 zł miesięcznie, w miejsce alimentów ustalonych ugodą zawartą w dniu 23 czerwca 2006 roku przed Sądem Rejonowym w Wejherowie w sprawie III RC 48/06. Pozostałymi kosztami obciążono matkę powoda.

W czasie orzekania przez Sąd Okręgowy M. K. zatrudniona była w księgarni na pełen etat, otrzymywała wynagrodzenie w wysokości 675 zł netto miesięcznie. Małoletni wówczas powód był dzieckiem znerwicowanym, uczęszczał na terapię do Poradni P.-Pedagogicznej, która była bezpłatna. Wskazane były wizyty prywatne, raz na tydzień. Koszt jednej wizyty wynosił wówczas 50-70 zł. Koszt utrzymania powoda wynosił wówczas 764 zł miesięcznie, bez wliczania terapii: na co składały się: wyżywienie 350 zł, zdrowie i leki 50 zł, ubrania i obuwie 75 zł, środki higieny i czystości 30 zł, wyprawka szkolna i podręczniki 40 zł, wycieczki szkolne i wyjścia do kina 40 zł, dojazd do szkoły 49 zł, basen 40 zł, opłaty mieszkaniowe 70 zł, składka klasowa i na radę rodziców 20 zł. Całkowity koszt utrzymania powoda wraz z terapią wynosił około 1.000 zł miesięcznie. A. K. miał wówczas 36 lat, pracował „na czarno” na budowach jako spawacz. Sąd zważył, że zgodnie z panującą na rynku sytuacją możliwości zarobkowe pozwanego wynoszą około 2.000 zł miesięcznie.

Sąd apelacyjny w Gdańsku na podstawie apelacji pozwanego od powyższego wyroku, w dniu 24 stycznia 2008 roku w sprawie I ACa 1320/07, oddalił apelację pozwanego utrzymując tym samym decyzję Sądu Okręgowego w mocy.

/dowód: vide akta sprawy II C 2731/06 SO w Gdańsku - w tym: wyrok SO z uzasadnieniem – k. 81-85; wyrok SA z uzasadnieniem – k. 116-122 /

Powód D. K. urodzony (...) pochodzi ze związku małżeńskiego M. K. i A. K.. Powód mieszka z matką i jej nowym mężem w mieszkaniu o powierzchni ok. 48 m².

Powód uczęszcza do Zespołu Szkół (...), Technikum nr 12 w G.. W roku 2014/2015 był uczniem trzeciej klasy. Programowe ukończenie szkoły przewidywane było na kwiecień 2016 roku, jednak powód powtarzał klasę trzecią, w związku z czym nauka wydłużyła się o rok. W czerwcu 2015 roku powód zdobył pierwszą kwalifikację – jako mechanik.

W skład kosztów utrzymania D. K. wchodzi między innymi: zakup podręczników – 268 zł oraz pomocy naukowych – 240zł (semestralnie), ortodonta – jednorazowo w 2010 roku – 3.000 zł i inne. Usprawiedliwione koszty utrzymania powoda wynoszą ok. 1.000-1.100 zł miesięcznie.

/dowód: odpis aktu urodzenia – k. 7; zaświadczenie z (...) nr 12 – k. 6, 33; zeznania powoda – k. 49,100; faktura – k. 11-17;/

Matka powoda M. P. ma 40 lat. Zatrudniona jest w Szkolnym Schronisku (...) w G. od 1 października 2014 roku, na stanowisku pomoc kuchenna. Osiąga wynagrodzenie w wysokości 1.697 zł netto miesięcznie. Obecny mąż matki powoda, K. P. pracuje jako magazynier.

/dowód: zaświadczenie o wynagrodzeniu – k. 34/

Pozwany A. K. ma 44 lata. Posiada wykształcenie średnie, jest spawaczem. Pracuje dorywczo, zazwyczaj na kontrakcie. W ostatnim czasie pozwany pracował przez okres 3 tygodni w Norwegii z wynagrodzeniem w wysokości 176 koron za godzinę. Łącznie za wykonaną pracę, miał otrzymać kwotę ok. 5 tyś. zł.

Mieszka sam w lokalu o powierzchni 27,3 m². Mieszkanie jest własnością pozwanego, na jego zakup zaciągnął kredyt.

W 2009 roku pozwany w wyniku podziału majątku spłacił matkę powoda przekazując jej sumę 75 tyś. zł. Pozwany zaciągnął kilka kredytów gotówkowych i powstał z nich jeden kredyt konsolidacyjny. Miesięczna rata kredytu wynosi 1.242,15 zł, a przewidywany termin spłaty przypada na wrzesień 2022 roku.

W skład kosztów utrzymania jakie wykazał pozwany wchodzi obecnie między innymi koszty związane z mieszkaniem (w tym m.in. zaliczka na media ok. 100 zł, fundusz remontowy 25zł, energia ok. 50-78 zł,), telefonem ok. 30-40 zł, oraz badaniami lekarskimi (jednorazowe badanie – 40 zł). Koszty utrzymania pozwanego wynoszą łącznie około 1.000 zł.

W dniu 25 maja 2015 roku pełnomocnik pozwanego zwrócił się do powoda o podanie nowego numeru konta, na które mają być przelewane alimenty. Powód nie udzielił odpowiedzi na wskazane pismo.

/dowód: zestawienie rat i odsetek – k. 45; list do powoda – k. 47; potwierdzenie nadania – k. 48; zeznania pozwanego – k. 50; zawiadomienie o wysokości zaliczek – k. 60,68-69; kartoteka księgową właściciela za rok 2014; KP – rachunek – k. 62; faktura – k. 63-65,70,71/

W okresie od kwietnia 2014 roku do kwietnia 2015 roku Powiatowy Urząd Pracy w G. dysponował ofertami pracy dla osób w zawodzie spawacz z wynagrodzeniem od 1.680 zł do 2.500 zł brutto miesięcznie oraz dla osób bez kwalifikacji zawodowych z wynagrodzeniem od 1.680 zł do 2.100 zł brutto miesięcznie.

Powiatowy Urząd Pracy w G. w kwietniu 2015 roku dysponował ofertami pracy na stanowisko spawacz z wynagrodzeniem od 2.400 zł do 3.000 zł brutto miesięcznie oraz ofertami pracy dla mężczyzn bez kwalifikacji zawodowych z wynagrodzeniem od 1.500 zł do 3.000 zł brutto miesięcznie, natomiast w systemie godzinowym wynagrodzenie wynosi 6,50 zł netto/godz. W jednej ofert wynagrodzenie wynosi 10 euro brutto/godz. – praca wykonywana zarówno w kraju jak i na terenie Niemiec.

/dowód: informacja PUP – k. 24, 26/

Sąd zważył, co następuje:

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie zgromadzonego w toku postępowania materiału dowodowego. Sąd oparł się na dokumentach urzędowych załączonych do akt sprawy oraz na przedstawionych mu dokumentach prywatnych. Dowodom w postaci dokumentów urzędowych Sąd dał wiarę co do tego, co zostało w nich urzędowo zaświadczone (art. 244 k.p.c.), zaś dokumentom prywatnym wyłącznie co do tego, że osoba podpisana na dokumencie złożyła oświadczenie zawarte w jego treści (art. 245 k.p.c.).

W tym miejscu należy zaznaczyć, że materiał dowodowy obejmujący dowody obiektywne w postaci dokumentów został uznany za wiarygodny w zakresie tych dokumentów, które zostały wymienione w części uzasadnienia obejmującej ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd. Albowiem dokumenty te pozostawały wzajemnie spójne, zgodne z doświadczeniem życiowym, a przede wszystkim ich wiarygodności strona przeciwna nie kwestionowała.

Natomiast Sąd odmówił wiarygodności dokumentom w postaci rachunków i innych dowodów wpłat, na których nie widnieje nazwisko nabywcy. Należy wskazać, że nie były to rachunki imienne. Wobec tego nie wiadomo, kto dokonał zakupu wymienionych w nich rzeczy, ani dla kogo – w szczególności czy dla przedkładającego – zakupione przedmioty/usługi rzeczywiście zostały przeznaczone.

Sąd nie dokonał ustaleń faktycznych również w oparciu o dokument dotyczący podatków – „tax return 2014”, który został złożony przez pozwanego do akt sprawy, a znajdujący się na k. 44. Dokument ten sporządzony w języku angielskim z naniesionymi na niego jedynie pisemnymi notatkami w języku polskim nie został przetłumaczony przez tłumacza przysięgłego, a Sąd nie ma obowiązku zlecać tłumaczenia we własnym zakresie.

Sąd pozyskał nadto dowody z zeznań stron – powoda D. K. oraz pozwanego A. K., słuchanych w trybie art. 303 k.p.c. i art. 304 k.p.c. Sąd stwierdził, że przedmiotowe zeznania pozostają w ogólności zgodne z pozostałym materiałem dowodowym zebrany w aktach postępowania. W części zeznania te ze sobą wzajemnie korespondują, znajdują również potwierdzenie w dokumentach, które na skutek inicjatywy obu stron procesu zostały w aktach sprawy zgromadzone. W tym zakresie Sąd uznał je za wiarygodne źródła dowodowe oraz poczynił podstawą wydanego rozstrzygnięcia. Nadto zeznania stron nie były wzajemnie kwestionowane.

Przed przystąpieniem do oceny merytorycznej powództwa należy w tym miejscu poczynić kilka uwag o rozkładzie ciężaru dowodu w postępowaniu cywilnym.

Zasadę rozkładu ciężaru dowodu określa przepis art. 6 k.c., który stanowi, że ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z tego faktu wywodzi skutki prawne. Oznacza to, że ten, kto, powołując się na przysługujące mu prawo, żąda czegoś od innej osoby, obowiązany jest udowodnić fakty (okoliczności faktyczne) uzasadniające to żądanie, zaś ten, kto odmawia uczynienia zadość żądaniu, a więc neguje uprawnienie żądającego, obowiązany jest udowodnić fakty wskazujące na to, że uprawnienie żądającemu nie przysługuje. Procesowym odzwierciedleniem tej zasady jest przepis art. 232 zd. 1 k.p.c., stosownie do którego strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne.

W związku z powyższym obowiązkiem powoda w niniejszym postępowaniu było udowodnienie zmiany sytuacji uzasadniającej podwyższenie alimentów po stronie powoda jak i pozwanego, zaś pozwanego udowodnienie, iż zmiany te nie zaszły.

Żądanie powoda nie zasługuje na uwzględnienie.

Rozważając merytoryczną zasadność żądania powoda, należy w pierwszej kolejności wskazać, że podstawą powództwa o podwyższenie alimentów jest art. 138 k.r.o., który stanowi, że w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia dotyczącego obowiązku alimentacyjnego. Przez zmianę stosunków należy rozumieć zmianę w zakresie usprawiedliwionych potrzeb osoby uprawnionej do alimentacji, bądź też zmianę w zakresie możliwości majątkowych i zarobkowych zobowiązanego do łożenia na utrzymanie uprawnionego do świadczeń alimentacyjnych. Nadto, podkreślić należy, iż nie każda zmiana stosunków uzasadnia modyfikację świadczeń alimentacyjnych, ale jedynie zmiana istotna i o charakterze trwałym (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 16 grudnia 1987 r., III CZP 91/86).

Jednocześnie należy mieć na uwadze treść art. 135 § 1 k.r.o., który stanowi, że zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Zakres potrzeb dziecka, które powinny być zaspokajane przez rodziców, określone zostały w art. 96 § 1 zd. 2 k.r.o., który stanowi, że rodzice obowiązani są troszczyć się o fizyczny i duchowy rozwój dziecka i przygotowywać je należycie do pracy dla dobra społeczeństwa odpowiednio do jego uzdolnień. Jak wskazał Sąd Najwyższy w uchwale Pełnego Składu Izby Cywilnej i Administracyjnej SN z dnia 16 grudnia 1987 r. (M.P. z 1998 r., Nr 6, poz. 60), pojęcia usprawiedliwionych potrzeb nie można jednoznacznie zdefiniować, ponieważ nie ma jednego stałego kryterium odniesienia. W każdym razie zakres obowiązku alimentacyjnego wyznaczać będą poszczególne sytuacje uprawnionego i zobowiązanego, konkretne warunki społeczno-ekonomiczne oraz cele i funkcje obowiązku alimentacyjnego. Dopiero na tym tle można określić potrzeby życiowe – materialne i intelektualne uprawnionego.

Przenosząc powyższe teoretyczne rozważania na grunt niniejszej sprawy, Sąd obowiązany był zbadać, czy od daty ustalenia alimentów w wyroku z dnia 31 lipca 2007 roku nastąpiła istotna i trwała zmiana okoliczności i czy są spełnione przesłanki do podwyższenia alimentów z dotychczasowej kwoty 500 zł.

W ocenie Sądu, analiza stanu faktycznego w niniejszej sprawie prowadzi do wniosku, iż nie doszło do zmiany stosunków, o jakiej mowa powyżej.

Od ustalenia renty alimentacyjnej w kwocie po 500 zł miesięcznie do daty wystąpienia z pozwem o podwyższenie alimentów minęło ponad siedem lat.

W dacie ostatniego ustalenia obowiązku alimentacyjnego koszty utrzymania powoda zostały ustalone przez Sąd na kwotę ok. 1.000 zł miesięcznie. Matka powoda w dacie orzeczenia alimentów osiągała wynagrodzenie w kwocie ok. 675 zł miesięcznie.

Powód jest obecnie uczniem Zespołu Szkół (...), Technikum nr 12 w G.. Z uwagi na złe oceny i nieobecności powtarzał III klasę, więc planowane zakończenie szkoły przewidywane na kwiecień 2016 roku wydłużyło się o rok. W związku z charakterem nauki i ilością zajęć powód nie jest w stanie podjąć pracy zarobkowej. Nie jest więc w stanie samodzielnie się utrzymać i jest na wyłącznym utrzymaniu rodziców. Pełnoletnie dziecko ma prawo uczyć się dalej. Na rodzicach ciąży wówczas obowiązek dalszego dostarczania mu alimentów, aby w ten sposób umożliwić dziecku zdobycie wykształcenia stosownego do jego uzdolnień, a również wykształcenia wyższego. W ten sposób o obowiązkach rodziców w stosunku do pełnoletniego dziecka wypowiedział się Sąd Najwyższy w orzeczeniu z 17 grudnia 1976 r. w sprawie sygn. akt III CRN 280/76.

Wskazać należy na okoliczność, iż Sąd nie opiera się tylko na osiągniętych przez pozwanego dochodach, ale ocenia jego możliwości zarobkowe. W dacie orzekania o alimentach pozwany nie był zatrudniony, dorabiał „na czarno” i jak ustalił Sąd jego możliwości zarobkowe wynosiły ok. 2.000 zł miesięcznie. Obecnie pozwany nadal nie posiada stałego zatrudnienia. Zarabkuje wykonując za granicą pracę na podstawie kontraktów, które jednak nie są stałe i regularne. Jak wskazał, z ostatniego wykonanego kontraktu, osiągnął w przybliżeniu dochód w wysokości 5.000 zł – za 3 tygodnie pracy. Pozwany wskazał, że jego dochód w ciągu roku podzielony przez liczbę miesięcy wynosi ok. 2.000 zł netto miesięcznie. Twierdzenie to pokrywa się nadto z informacjami pozyskanymi przez Sąd z Powiatowego Urzędu Pracy w G. i w G., z których wynika, że dysponują one ofertami dla osób z kwalifikacjami pozwanego z wynagrodzeniem granicach od 1.680 zł do 3.000 zł brutto miesięcznie. Pozwany nie ma na utrzymaniu innych osób poza powodem. Jego koszty utrzymania wynoszą około 1.000 zł miesięcznie. Ponadto na pozwanym ciąży spłata kredytu, którego rata wynosi ponad 1.200 zł miesięcznie, co znacznie obciąża jego budżet. Obecnie jest zobowiązany do alimentacji względem powoda w kwocie 500 zł. Z zebranego materiału dowodowego wynika, że sytuacja pozwanego pogorszyła się w pewnym stopniu, w porównaniu do sytuacji, która miała miejsce w czasie orzekania o obowiązku alimentacyjnym przez Sąd Okręgowy. Wskazać należy, iż pozwany podnosił, że powód nie podał mu nowego numeru konta bankowego po jego zmianie – czego powód nie kwestionował. Zasadnym w tym miejscu jest zadanie pytania, dlatego powód nie zabiegał, a wręcz unikał – nie podając numeru konta mimo prośby pozwanego – o realizowanie nałożonego na pozwanego obowiązku alimentacyjnego.

W dalszej kolejności odnieść się należało do sytuacji matki powoda. W dacie orzekania w poprzedniej sprawie osiągała ona wynagrodzenie w wysokości 675 zł miesięcznie. Obecnie nie osiąga wynagrodzenie w wysokości 1.697 zł netto miesięcznie, co oznacza, iż jej sytuacja uległa znacznej poprawie. Wyszła ponownie za mąż i zamieszkuje z powodem oraz mężem. W związku z powyższym koszty utrzymania powoda związane z mieszkaniem uległy zmniejszeniu, gdyż obecnie dzielone są na 3, a nie na 2 osoby – jak w dacie orzekania przez Sąd Okręgowy.

Odnosnie kosztów utrzymania powoda to w ocenie Sądu nie wykazał on aby wzrosły. Powód nie wskazał nawet głównego argumentu za podwyższeniem alimentów. Przedstawił jedynie wyliczenie swoich obecnych kosztów utrzymania. W toku postępowania powód nie udowodnił podnoszonych przez siebie twierdzeń. Przedłożył jedynie faktury potwierdzające zakup podręczników i pomocy szkolnych oraz fakturę od ortodonta, jednak z 2010 roku. W ocenie Sądu wskazane przez powoda koszty utrzymania są zawyżone. W szczególności Sąd ma tu na myśli koszt 200 zł miesięcznie na odzież, czy też comiesięczny koszt leków w wysokości 100 zł. Powód nie wskazał, aby chorował przewlekłe, stąd w ocenie Sądu kwota 100 zł miesięcznie przeznaczana na leki nie wydaje się być uzasadniona. W dacie orzekania przez Sąd Okręgowy i Apelacyjny powód uczęszczał na terapię, jednak obecnie nie podniósł tego argumentu, toteż jak można się domyślać nie ponosi on kosztów z tym związanych. Koszt zakupu podręczników jest także zawyżony – w stosunku do przedłożonych faktur. A wskazać także należy, iż zakup nowych podręczników nie jest także uważany za konieczny, gdyż jak wiadomo powszechnie, częstą praktyką jest odkup podręczników od starszych uczniów, w korzystniejszych cenach. Można je także wypożyczać z biblioteki szkolnej. Powód nie przedłożył dokumentów udowadniających, iż zakup podręczników kosztuje go aż 70 zł – w przeliczeniu an miesiąc. W ocenie Sądu nadto zawyżone wydają się być koszty wydatkowane na środki higieniczne. Sąd zważył, iż usprawiedliwione koszty utrzymania powoda wynoszą obecnie około 1.000 – 1.100 zł.

W świetle powyższego zebrany w sprawie materiał dowodowy nie uzasadnia uwzględnienia pozwu, gdyż udowodnione dochody pozwanego na to nie pozwalają, a powód nie udowodnił, że jego koszty utrzymania uległy znacznemu wzrostowi. Nie ma znaczenia tu fakt, że rzeczywiście nastąpił niewielki wzrost usprawiedliwionych potrzeb powoda, bowiem zakres obowiązku alimentacyjnego zależy nie tylko od tych potrzeb, ale także od możliwości zarobkowych i majątkowych osoby zobowiązanej. Stąd też sam wzrost usprawiedliwionych potrzeb powoda nie uzasadnia uwzględnienia roszczenia powoda zmierzającego do podwyższenia zasądzonych przez Sąd Okręgowy w Gdańsku alimentów.

Wobec powyższego Sąd w punkcie I sentencji wyroku oddalił powództwo o podwyższenie alimentów jako niezasadne na podstawie art. 138 k.r.o. w zw. z art. 135 § 1 k.r.o. stosowanych a contrario.

W punkcie II orzeczono o kosztach sądowych na podstawie art. 108 § 1 k.p.c., art. 102 k.p.c. w zw. z art. 96 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. nr 167, poz. 1398 z późn. zm.) i odstąpiono od obciążania stron kosztami postępowania sądowego, w tym od obciążania powoda kosztami zastępstwa procesowego pozwanego.